

آمادگی ایران
برای مقابله با تهدیدهای سخت

صفحهٔ ۲

امیر قطر
در راه تهران

صفحهٔ ۱۰

صفحهٔ ۲۰

سومین همایش اقتصادی خزر آغاز شد

گروه سیاسی - سید مجید حسینی: نشست‌های بزرگ تجاری در قالب ۷ پنل تخصصی و میزگرد در نخستین روز از همایش اقتصادی خزر و با حضور وزرا، معاونان وزرا و سایر نمایندگان بخش خصوصی و فعالان اقتصادی کشورهای حاشیه دریای خزر در محل هتل بین‌المللی آزادی تهران…

صفحهٔ ۲۵

احیای سنت ناصرالدین شاه در نام‌گذاری

چند روزی است که نامگذاری معبر به نام فرزند یکی از مدیران شهری حاشیه ساز شده این درحالی است که این رویه در کمیسیون نام‌گذاری شورا بی سابقه نیست و در دوره پنجم مدیریت شهری در یکی از جلسات کمیسیون نام‌گذاری یکی از مدیران شهری پیشنهاد می‌دهد که نام دخترش «مرسانا» بر روی یکی از معابر شهری گذاشته شود که مورد…

صفحهٔ ۲۸

تبعات خطر ناک سیاسی کاری آژانس

گروه دیپلماسی-علی ودایع: نشست هفتگی سخنگوی وزارت امور خارجه برگزار شد. «تقابل ایران و آمریکا»، «سیاسی کاری آژانس بین‌المللی انرژی اتمی» و «رایزنی با روسیه درباره پرونده اتمی «سوزه‌هایی بود که مورد پیگیری خبرنگاران قرار گرفت. «سماعیل بقائی» سخنگوی دستگاه دیپلماسی اعلام کرد، از ایران در سطح عالی در مراسم تشییع شهید نصرالله…

صفحهٔ ۱۰

ریاض میزبان مذاکره مقدماتی آمریکا و روسیه

گروه بین‌الملل: منابع خبری از سفر وزیران امور خارجه آمریکا و روسیه به عربستان خبر دادند. «مارکو روبریو» وزیر خارجه آمریکا در چارچوب سفر خود به خاورمیانه دیروز دوشنبه وارد عربستان شد تا با مسئولان این کشور دیدار کند. کیت کلاگ فرستاده ویژه ترامپ در امور اوکراین و روسیه روز شنبه تأیید کرده بود که مذاکرات صلح اوکراین در عربستان و…

صفحهٔ ۱۱

یادداشت

در جهان امروز، نظام بین‌الملل شاهد رقابت میان قدرت‌های بزرگ و تلاش کشورهای برای حفظ حاکمیت ملی و منافع راهبردی خود است. در این میان، معاهده جامع مشارکت راهبردی ایران و روسیه به عنوان یک سند مهم دیپلماتیک، نشان‌دهنده عزم مشترک دو کشور برای مقابله با نظم تک‌قطبی به رهبری ایالات متحده و تقویت نظم جهانی چندقطبی است. این توافقنامه بر پایه اصولی مانند احترام به حاکمیت ملی، عدم مداخله در امور داخلی، و همکاری چندجانبه شکل گرفته است و هدف آن علاوه بر توسعه مناسبات اقتصادی، امنیتی – دفاعی و سیاسی، مقابله با اقدامات یکجانبه و هژمونیک قدرت‌های بزرگ است. در این گزارش، ابعاد مختلف این توافقنامه و تأثیرات آن در تقویت نظم چندقطبی و مقابله با نظام تک‌قطبی بررسی می‌شود.
با تقویت بیشتر همکاری‌ها، ایران و روسیه می‌توانند در قالب اتحادهای منطقه‌ای و بین‌المللی مانند سازمان همکاری شانگهای و گروه بریکس نقش مؤثری در شکل‌دهی به نظم جهانی چندقطبی ایفا کنند. این همکاری‌ها نه تنها می‌تواند به تعدیل هژمونی غرب کمک کند، بلکه می‌تواند به ایجاد موازنه قوا در عرصه منطقه‌ای و حتی جهانی بینجامد. این سند در واقع نسخه به روز شده توافقی است که برای اولین بار در سال ۱۳۷۹ میان دو کشور به امضا رسیده و با در نظر گرفتن تحولات جهانی و شرایط کنونی تنظیم گردیده است.

روابط ایران و روسیه ریشه‌ای تاریخی دارد و در طول قرن‌ها فراز و نشیب‌های بسیاری را تجربه کرده است. مقابله دو کشور با نظام تک‌قطبی به دهه‌ها پیش بازمی‌گردد و ریشه در مخالفت هر دو کشور با هژمونی غرب، به ویژه ایالات متحده آمریکا، دارد. پس از فروپاشی شوروی در سال ۱۹۹۱ و به ویژه در ۲ دهه گذشته فدراسیون روسیه به تدریج تلاش کرده است تا با تقویت روابط با کشورهای مخالف غرب و جنوب جهانی مانند ایران، موازنه‌ای در برابر نظام تک‌قطبی ایجاد کند. این انقلاب اسلامی، با رویکردی ضداستعماری و ضداستکباری، همواره بدنبال کاهش نفوذ غرب در منطقه و جهان بوده است. همکاری‌های نظامی، اقتصادی و سیاسی بین ایران و روسیه در طول سال‌ها، به ویژه در بحران‌هایی مانند جنگ سوریه و مقابله با تحریم‌های بین‌المللی، نشان‌دهنده تلاش مشترک این دو کشور برای ایجاد یک نظم جهانی چندقطبی است. این همکاری‌ها در قالب اتحادیهایی مانند سازمان همکاری شانگهای و گروه بریکس نیز تداوم یافته است.
به نظر می‌رسد ایران از امضای این توافق چندین هدف عمده را دنبال می‌کند: کاهش فشارهای بین‌المللی و روسیه، افزایش همکاری‌های اقتصادی و تجاری با روسیه و تقویت جایگاه خود در منطقه. روسیه نیز از این توافق به دنبال اهدافی نظیر افزایش نفوذ در خاورمیانه، گسترش روابط تجاری و اقتصادی با ایران، خروج از انزوا و مقابله با فشارهای بین‌المللی است.

مقابله با نظام تک‌قطبی

این توافقنامه در شرایطی امضا می‌شود که نظام

جهانی با چالش‌های متعددی از جمله یکجانبه‌گرایی آمریکا، تحریم‌های اقتصادی و بحران‌های منطقه‌ای روبه‌روست. در این میان، تلاش برای ایجاد توازن در قدرت‌های جهانی و مقابله با نظام تک‌قطبی از جمله اهداف مشترک ایران و روسیه به شمار می‌رود. هر دو کشور از سیاست‌های یکجانبه‌گرایانه آمریکا و تحریم‌های اقتصادی آن ناراضی بوده و به‌دنبال ایجاد توازنی در قدرت‌های جهانی هستند. در ادامه در مورد بخش‌هایی از معاهده که به طور مستقیم با غیرمستقیم به مقابله با نظام تک‌قطبی اشاره دارند، توضیح داده می‌شود:

۱. تأکید بر نس حاکمیتی چندقطبی و عادلانه

در پیش‌مقدمه معاهده، ایران و روسیه اعلام می‌کنند که خواهان مشارکت در شکل‌گیری نظم جهانی جدیدی هستند که مبتنی بر چندقطبی‌بودن، عدالت، و پایداری است. این نظم جدید بر پایه برابری حاکمیتی کشورهای، همکاری مبتنی بر حسن نیت، احترام متقابل به منافع، و حل جمعی مشکلات بین‌المللی استوار است. همچنین، این نظم به تنوع فرهنگی و تمدنی احترام می‌گذارد و بر پایه قواعد حقوق بین‌الملل و منشور سازمان ملل متحد، از جمله عدم استفاده از زور و احترام به تمامیت ارضی کشورها، شکل می‌گیرد. این بند نشان‌دهنده دیدگاه مشترک دو کشور در مقابل نظم تک‌قطبی به رهبری ایالات متحده است و تلاش آن‌ها برای تقویت نقش سازمان‌های بین‌المللی در حل مناقشات جهانی را نشان می‌دهد.

۲. مخالفت با هژمونی و مداخله خارجی

در ماده ۲ دو کشور بر اجرای سیاست‌هایی مبتنی بر احترام متقابل به منافع ملی و امنیتی تأکید می‌کنند. آن‌ها اصول چندجانبه‌گرایی، حل مسالمت‌آمیز اختلافات، و مخالفت با تک‌قطبی بودن و هژمونی در امور جهانی را به عنوان اهداف سیاست خارجی خود قرار می‌دهند. همچنین، دو کشور متعهد می‌شوند که در مقابل مداخله کشورهای ثالث در امور داخلی و خارجی یکدیگر ایستادگی کنند. این ماده به صراحت بر نفی وضعیت تک‌قطبی و مقابله با مداخله طرف‌ه‌سای ثالث در امور داخلی کشورها تأکید دارد که از جمله اهداف اصلی در مقابله با نظام تک‌قطبی و تلاش برای ایجاد نظام چندقطبی است.

در ماده ۱۲ اعلام شده است که طرف‌های متعاهد تحکیم صلح و امنیت در منطقه خزر، آسیای مرکزی، ماورای قفقاز و خاورمیانه را تسهیل خواهند نمود، به منظور جلوگیری از مداخله در مناطق مذکور و حضور بی‌ثبات‌کننده دولت‌های ثالث در آنجا همکاری خواهند نمود و در مورد وضعیت در سایر مناطق جهان تبادل نظر خواهند کرد. این ماده با تأکید بر جلوگیری از مداخله و حضور بی‌ثبات‌کننده دولت‌های ثالث در مناطق مختلف، به طور خاص بر مخالفت با نفوذ و سلطه قدرت‌های خارجی در مناطق مختلف جهان اشاره دارد.

۳. تأکید بر حاکمیت ملی و عدم مداخله

ماده ۳ معاهده بر تقویت روابط دو کشور بر اساس

اصول برابری حاکمیتی، تمامیت ارضی، استقلال، و عدم مداخله در امور داخلی یکدیگر تأکید می‌کند. دو کشور متعهد می‌شوند که این اصول را در قدرت‌های جهانی و منطقه‌ای، و جهانی ترویج کنند و سیاست‌هایی را دنبال کنند که با این اصول سازگار باشد. همچنین، در صورت وقوع تجاوز به یکی از طرفین، طرف دیگر متعهد می‌شود که هیچ‌گونه کمک نظامی یا کمک دیگر به متجاوز ارائه ندهد و هر حل اختلافات بر اساس منشور سازمان ملل متحد و قواعد حقوق بین‌الملل تلاش کند. این ماده با تأکید بر اصول برابری حاکمیتی، تمامیت ارضی، استقلال و عدم مداخله در امور داخلی کشورها، و برای حل اختلافات بر اساس منشور سازمان ملل متحد و قواعد حقوق بین‌الملل تلاش کند. این ماده استقلال و عدم مداخله در امور داخلی کشورها، و لزوم احترام به حاکمیت ملی کشورها را تأکید دارد.

۴. همکاری در سازمان‌های بین‌المللی
در ماده ۹، ایران و روسیه متعهد می‌شوند که در چارچوب سازمان‌های بین‌المللی، از جمله سازمان ملل متحد و نهادهای تخصصی آن، همکاری و مشورت کنند. این همکاری به ویژه در مورد مسائل جهانی و منطقه‌ای که ممکن است به طور مستقیم یا غیرمستقیم منافع و امنیت مشترک دو کشور را تحت تأثیر قرار دهد، انجام می‌شود. دو کشور همچنین متعهد می‌شوند که از عضویت یکدیگر در سازمان‌های بین‌المللی و منطقه‌ای حمایت متقابل به عمل آورند. این ماده با اشاره به همکاری در سازمان‌های بین‌المللی، بر لزوم هماهنگی و همکاری در سطح جهانی برای مقابله با چالش‌های مشترک و پیشبرد اهداف مشترک تأکید می‌ورزد.

۵. مخالفت با اقدامات قهری یکجانبه
ماده ۱۹ معاهده به صراحت مخالفت ایران و روسیه با اقدامات قهری یکجانبه، از جمله تحریم‌های فراسرزمینی، را بیان می‌کند. دو کشور این اقدامات را نقض حقوق بین‌الملل و عملی خصمانه می‌دانند و متعهد می‌شوند که برای مقابله با این اقدامات و کاهش تأثیرات آن‌ها بر روابط اقتصادی و امنیتی خود تلاش کنند. این ماده به صراحت بر مقابله با اقدامات قهرآمیز یکجانبه و فراسرزمینی تأکید دارد که از جمله ابزارهای نظام تک‌قطبی برای اعمال فشار بر کشورها است.

علاوه بر این موارد، در سایر مواد معاهده نیز می‌توان اشاراتی به مقابله با نظام تک‌قطبی یافت. برای مثال، همکاری‌های اقتصادی و تجاری می‌تواند به کاهش وابستگی دو کشور به نظام اقتصادی تحت سلطه غرب و تقویت استقلال آنها کمک کند. در مجموع، معاهده مشارکت جامع راهبردی بین ایران و روسیه، با تأکید بر اصول چندجانبه‌گرایی، عدم مداخله در امور داخلی کشورها، مخالفت با اقدامات قهرآمیز یکجانبه و تقویت همکاری‌های منطقه‌ای و بین‌المللی، گامی در جهت مقابله با نظام تک‌قطبی و تلاش برای ایجاد نظام چندقطبی عادلانه و پایدار است.توافقنامه جامع راهبردی ایران و روسیه نه تنها گامی مهم در راستای تقویت روابط دوجانبه این دو کشور است، بلکه نشان‌دهنده تلاش مشترک آن‌ها برای ایجاد تغییر در ساختار نظام بین‌المللی است.

ما به دنبال جنگ نیستیم

صفحهٔ ۲۰

پزشکیان:

ما به دنبال جنگ نیستیم

صفحهٔ ۲۸

کارشناسان درباره تبعات نوسانات ارزی هشدار دادند

زنگ خطر گرانی‌ها در بازار مواد غذایی

صفحهٔ ۷

یادداشت

لزوم بازنویسی روابط تهران - دمشق

اباصلت کبیری

برقراری روابط با سوریه، از رفع تحریم‌های اتحادیه اروپا علیه سوریه، خبر داده است. البته که برداشت ایران محسوب می‌شد و در انتقال سلاح به لبنان، همکاری بی‌شائبه و خدمات بی‌منت ارائه می‌کرد. این، ضربه بزرگی بر محور مقاومت است و ترمیم آن ممکن است که اراده بین‌المللی نیز بر فبات سیاسی در منطقه و سوریه قرار گرفته است؛ چنانچه آمریکا از برداشتن اولین گام‌ها برای برون رفت سوریه از چنبره تحریم‌ها می‌گوید و عادی شدن وضعیت این کشور را خواست دولت ترامپ عنوان می‌کند. روسیه نیز گرچه نقش اصلی در حفظ اسد در قدرت داشت و علی القاعده می‌بایست مورد تنفر نظام جدید سوریه باشد، با لطف الحیلی، در حال دلبری از احمد الشرع است. کمک روس‌ها به اسد در سرکوب نیروهای شورشی که اکنون زمام دار سوریه هستند، از خاطر مردم سوریه نرفته با این حال مسکو درصدد است از قافله کشورهای منتفع از اقتصاد و ژئوپولیتیک سوریه عقب نماند و از طرفی پایگاه‌های خود در خاک این کشور را نیز حفظ کند و بر بازگیری مثبت خود در سوریه نیز صحه بگذارد. لذا با اعزام هیئت رسمی هرچند در حد معاون وزیر، به سوریه در بازتعریف مناسبات خود با سران دمشق، به سوریه و باز نگاه داشتن درپچه‌های گفت‌وگو، اهتمام می‌ورزد.

در این میان به‌نظر می‌رسد ایران هنوز از شوک و بهت سقوط یار دیرین خود، در سوریه، بیرون نیامده و این تامل و بی‌عملی سرگیجه آور، به تعاطی می‌انجامد و موجب سخت‌تر شدن لایه‌های حائل میان دو کشور مسلمان می‌شود و هر چه بر این منوال بگذرد، زودن آن دشوار می‌شود.

ظهور و سقوط حکومت‌ها، سنتی است متعارف در منطق روابط بین‌الملل و بسر آن نباید محملی حیثیتی و ایدئولوژیک، سایه افکند. بنابراین برقراری هر چه سریعتر روابط دیپلماتیک با سوریه باید جزء

حاکمیت حق مردم است
مردم سالارانی

سه‌شنبه ۲۰ بهمن ۱۴۰۲ - ۱۹ شعبان ۱۴۴۶ - ۱۸ فوریه ۲۰۲۵ - سال بیست وچهارم - شماره ۶۴۸۰ - ۱۲ صفحه - ۱۰۰۰۰ تومان

«العربی الجدید» در گزارشی نوشت؛ هم‌زمان با

انتشار اخباری مبنی بر لنو سفر رئیس جمهوری مصر به آمریکا به خاطر نارضایتی از طرح ترامپ و اظهار نظر مقامات رژیم صهیونیستی مبنی بر آماده‌باش کامل نیروهای مصری و صدور فرمان شفاف برای بسیج نظامی و مردمی، روابط قاهره با واشنگتن و تل آویو در بدترین شرایط قرار گرفته است.

در پی مخالفت مصر با طرح دونالد ترامپ مبنی بر کوچ اجباری ساکنان غزه به مصر و اردن، روابط قاهره و واشنگتن یکی از پرتنش‌ترین دوره‌های خود را در سه دهه گذشته تجربه می‌کند. بنابر اظهار نظر دیپلمات‌های مصری، این تنش باعث شده است قاهره به علت واکنش‌های بسیار منفی آمریکا به ملاحظات مصر درخصوص طرح پاکسازی غزه، سفر عبدالفتاح السیسی، رئیس‌جمهور مصر

تنش بی‌سابقه در روابط قاهره و واشگتن

اعتراض سران مصر هم وقعی ننهاده‌اند و بی‌تفاوت از کنار آن رد شده‌اند.
منابع مصری همچنین تصریح کردند، بنیامین نتانیاهو، نخست‌وزیر رژیم صهیونیستی، از ترامپ حمایت‌های ضمنی دریافت کرده به گونه‌ای که در اظهارات اخیر خود با نوعی گستاخی به مصر و عربستان سعودی حمله کرده و مصر را به تبدیل غزه به یک زندان روباز متهم کرده است.
نتانیاهو همچنین از عربستان خواسته است تا بخشی از اراضی کشور خود را برای تشکیل کشور فلسطین اختصاص دهد به طوری که این اظهار نظر ها و مواضع نتانیاهو، باعث مسوج نارضایتی گسترده در قاهره شده و برخی مقامات خواستار هماهنگی در سطح بالا بین مصر و عربستان برای مقابله با پیامدهای سیاسی این اظهارنظر‌های نخست وزیر رژیم صهیونیستی شده‌اند.